

[Weikop.]

i år har opgivet modstanden mod vore forslag og faktisk selv har stillet forslag på linie med de forslag, som vi ikke tidligere kunne opnå enighed om; jeg synes nu, vi skulle have taget det sidste nap med, men det er muligt, at vi kommer på talefod til næste år, når julen nærmer sig. Ja, jeg tænker altså ikke på, at det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) skal optræde som julemand og give gaver, men jeg tænker på, at det radikale venstre efter et års overvejelser til vel vil finde tiden moden til selv at stille forslag om ændringer, som vi nu har stillet i denne omgang.

Man har været inde på, at det var noget af en tilfældighed, at vi fik at vide, at de ekspeditionsgebyrer, som varedirektoratet opkræver hos de erhvervsdrivende for attester og andet, ikke alene dækker udgiften til varedirektoratets virksomhed, men også udgifter for arbejde udført for andre, nationalbanken, statistisk departement og, såvidt jeg husker, nogle andre institutioner. Jeg vil gerne sige, at det er naturligvis ikke min mening, at erhvervene skal dække udgifter til arbejde, der udføres for andre. Vi var inde på den tanke at foreslå ekspeditionsafgiften nedsat fra 3 til 2 promille, men da den højtærede minister har erklæret at ville sætte afgiftspromillen ned, hvis de betalinger, der indgår fra andre, vil muliggøre det, har vi afstået derfra; men nu må det naturligvis ikke blive sådan, at de fremmede institutioner, hvis jeg må kalde dem det, skal betale mindre for udført arbejde, end erhvervene betaler.

Erhvervene har iøvrigt altid fundet, at der var, jeg vil næsten sige, for meget bid i vareforsyningsloven, at den kunne bruges til jagt og fiskeri på begrænsede jagtmarker; men mon ikke erhvervene, hvis de ændringsforslag, som vi nu behandler, vedtages, alligevel vil finde, at loven er blevet så tandløs, at den næppe kan bruges til at bide sig fast i et reguleringssystem til skade for erhverv og forbrugere?

Det ærede medlem hr. Anker Lau var inde på mange betragtninger over importreguleringen, og hvad der står i forbindelse hermed. Jeg skal ikke komme nærmere ind herpå, men jeg må måske sige, at det ærede medlem hr. Anker Lau og jeg jo har været enige om, at bestemmelserne om importregulering ikke skulle gå ud af loven. På selve dette punkt er det ærede medlem hr. Anker Lau og jeg altså enige. Men når det er sagt, vil jeg sige, at jeg selvfølgelig er ganske klar over, at importregulering er det spørgsmål, som vi fremover kommer til at beskæftige os mest med. Erhvervene ønsker, tror jeg nok jeg tør sige, mindst af alt at tabe på en handel. Det samme må vel i nogen grad gælde, når det drejer sig om Danmarks handel, nemlig eksport og import. Hvis forholdene skulle udvikle sig således, at det bliver muligt fuldstændigt at frigøre import og eksport, vil jeg hilse det med den allerstørste glæde, men indtil disse muligheder foreligger, må vi vel se på forholdene, som de nu engang er. Jeg er enig med det ærede medlem hr. Anker Lau i, at det afgørende er, at det fastslås i loven, at der skal skabes den fornødne konkurrence; det er vi allesammen enige om. Den højtærede minister bør altid have denne lovbestemmelse for øje og aldrig glemme, at konkurrence påvirker priserne eller kan påvirke priserne og dermed pristallet. Jeg vil gerne tilføje, at konkurrencen indebærer også den meget store fordel for erhvervene, det være sig industri, handel eller håndværk, at ethvert grundlag for prisregulering falder væk, al den stund der ikke findes nogen bedre prisregulator end konkurrencen. Jeg har ikke hermed villet holde en skåltale for konkurrencen, men jeg har herved villet slå visse kendsgerninger fast.

Vi har jo også i udvalget erklæret os indforstået med en gennemgang af listerne over de importbundne varer. Det synes jeg i og for sig kan være udmærket, men i denne forbindelse vil det være meget vigtigt